

Projekt „Příběhy našich sousedů“

Scénář zvukové nahrávky

Masarykova základní škola, Brno, Kamenačky	
Třída:	8.A
Pamětník:	Zora Trňáčková

Zajímáte se o historii? Posloucháte rádi skutečné příběhy jako my? Já jsem Terka, já Adéla, Míša a Tom. Všichni společně chodíme do 8. třídy a dějepis patří mezi naše oblíbené předměty. Máme spoustu otázek, na které se ne vždy nalezne odpověď v učebnicích. A proto jsme se obrátili na naši paní pamětnici paní doktorku Zoru Trňáčkovou. A co nás zajímalo? Přeci to, co je nám velmi blízké!

25'

Jaké jste měla pocity, když jste šla poprvé do školy?

3'

03:24 – 03:35

Poznámka:
- první pocity ze školní docházky

Pro mě to bylo úplně normální, protože jsem měla staršího bratra, který už do školy chodil. Maminka byla učitelka původně že.

11'

Jak vypadala výuka na základní škole za války?

3'

02:49 – 03:10

Poznámka:

-výuka na základní škole / ovlivnění válečnou situací

To vás možná překvapí, že za Německa v době protektorátu se ve škole klasifikovalo, známky se dávaly nikoliv do pětky, ale do šestky. Takže propadalo se, když jste dostali šestku z nějakého předmětu.

21'

A co přijímací zkoušky? Jak to probíhalo?

3'

18:37 – 18:46

Poznámka:

-přijímací zkoušky (na gymnázium)

No to právě byly tehdy za války ty tvrdé přijímací zkoušky, protože počet žáků byl omezen.

9'

18:56 – 18:59

Poznámka:
-přijímací zkoušky (na gymnázium)

Proto se nás třeba holek hlásilo 42 a směli přijmout jenom pět.

3'

Jak vypadala Vaše cesta do školy?

3'

1.část
10:25 – 10:27

Poznámka:
-chození x dojíždění do školy (vlakem, pěšky)

Tak do Bučovic jsem jezdila vlakem.

2'

2.část
12:58 – 13:06

Poznámka:
-chození x dojíždění do školy (vlakem, pěšky)

A tady tenhle vlak byl někdy v březnu napaden těmi kotláři.

8'

3.část**13:32 – 13:38**

Poznámka:

-chození x dojíždění do školy (vlakem, pěšky)

Potom, už jsme do Bučovic nejezdili. Protože rodiče nás nepustili. To by bylo nebezpečný

6´

Poslouchala jste rádio? Naše nebo zahraniční vysílání?

4´

1.část**23:07 – 23:29**

Poznámka:

- poslouchání rádia

No to jsme ten cizí rozhlas poslouchali, ovšem to bylo přísně zakázáno, že ano. Na každém rozhlasovém přijímači musel být vyvěšený takový papírek „Pamatuj, pamatuj, že poslech cizího rozhlasu, zahraničního rozhlasu je zakázán a trestá se kázníci nebo i smrtí.

22´

2.část
27:04 – 27:17

Poznámka:
- **poslouchání rádia**

Jsme pořád jako děcka měly příkaz „Nesmíš s nikým mluvit o tom, že posloucháme cizí rozhlas“. Protože chodili provokatéři, kteří se děcek vyptávali.

13'

3.část
23:53 – 24:15

Poznámka:
- **poslouchání rádia**

Můj strýc, který působil v České Třebové, toho někdo udal, že poslouchá cizí rozhlas a byl odsouzený, jeho manželka taky. Ta už potom trest měla odsezený, ale poslali ji do toho ženského koncentračního tábora u Berlína do toho Ravensbrücku a tam zahynula.

22'

Měla byste pro nás nějaké poselství?

3'

48:35 – 48:58

Poznámka:
-poselství

No tak jaké poselství. Především víte, i když je to někdy pro vás trošku nepochopitelné, tak bych všem doporučovala, aby ty školní léta a možnost se učit, aby to nepromarnili. Protože to se už nedá pak nahradit.

23'

Délka zvukového záznamu:

184'